AQUILA Magazin

AQP

2016. november
V. évfolyam 11. szám
Az AQP jogerősen bejegyzett párt.

Az AQUILA Párt (AQP) magazinja *www.aquilapart.hu*

1222 Bp., Zakariás J. u. 3. +3620/3274793 aquilapart@aqp.hu

A legfontosabb földi érték az ember!

Ön ismét az AQUILA Párt magazinját olvashatja – immár az 5. évfolyam 11. számát. Ebben folytatjuk az AQUILA Párt (AQP) megismertetését. Az összes eddigi szám megtalálható a ***www.aquilapart.hu*** *,* ***www.aqp.hu*** *honlap magazin fülénél. Kérjük, kísérje figyelemmel a honlapunkat, ahol a teljes pártprogram is elolvasható.*
Fogadja szeretettel, amit Önnek írtunk, hátha meg tudjuk értetni a célunkat, amiért megalakultunk. Támogatásukat reméljük.

Hirdetményeink:

Alább pár internetes elérhetőséggel általunk működtetett oldalakat találhat, amikben változatos, érdeklődésüknek megfelelő cikkeket olvashatnak, amiket állandóan frissítünk.

A www.aquilapart.hu honlapon van a **TÚLLÉPÉS** negyedévi tudományos lapunk, amiben nagyon nívós cikkek vannak.
Valamint a http://www.sasmarta.eoldal.hu-n vegyes jellegű cikkek, lelkiség, társadalmi jelenségek, politikai észrevételek is találhatóak.
http://www.UFO-SAS.eoldal.hu, ezen az új lapunkon valós UFÓ jelenségekről és egyéb érdekességeket olvashatnak.
sasgondolat.blogspot.com, itt pedig főleg irodalmi, lelki cikkeket, idézeteket közlünk.
JÓ OLVASÁST!

ÚJDONSÁG:

Ezentúl minden lapunkban közlünk az előadásainkból hanganyagot.
Kérjük hallgassák meg!
Visszajelzés, kérdés is jól esne nekünk. Köszönjük.
Íme, az első hanganyag témája: Prohászka gondolatairól tartott előadás
Kattintson ide az előadás meghallgatásához.

Novemberi magazinunk képei őszi balatoni csendélet témájúak.
Pável Márta fotói.

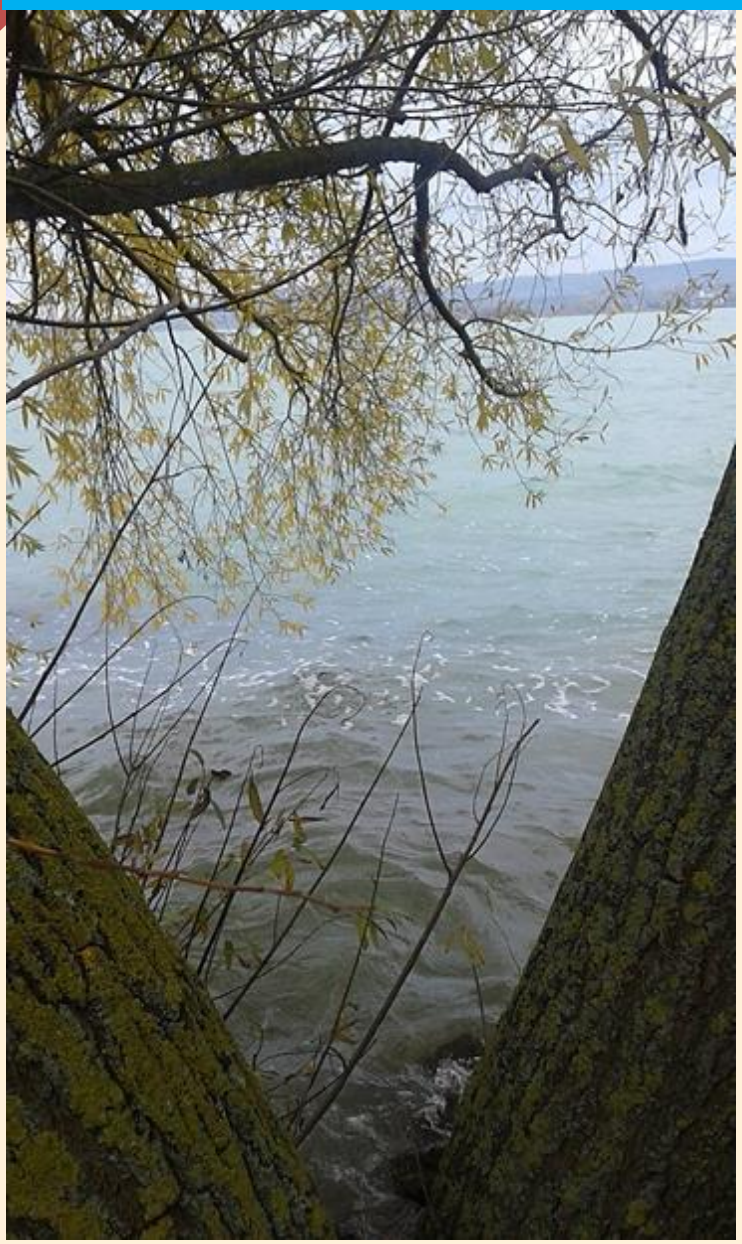

Pável Márta

*Cikkem elé: ez az írás a **Túllépés** negyedévi lapunkba készült, ami február elsején fog megjelenni, abban található a cikkem többi része is, ez most csak egy kis ízelítő…*

Gondolkodni képes, de nem hívő embereknek

1. rész

Mindent tudok hát, drága herceg,
tudom,
mi sápadt, s mi ragyog,
tudom, hogy a férgek megesznek,
csak azt nem tudom, ki vagyok.

Francois Villon: Apró képek balladájából

Nem kell félve, vagy el sem elolvasni az írásomat amiatt, hogy tudható rólam, hogy Isten elkötelezett híve/tudója vagyok. Nem akarok direkt téríteni, hanem a logikára alapozni, s ezzel elgondolkoztatni, a döntés mindig az Önöké marad.

Nem fogom kérni, amit alább a Mester javasol, mert ez csak a végső lépések között van. *Eckhart mester: Leválni a világról (Az egész írásban minden idézetet, ami tőle van, ebből az írásából idéztem.) „…szól az Úr Mártához: „Unum est necessarium" (Lk 10,42), ami azt jelenti: „Márta, aki a rezdületlen nyugalmat és tisztaságot akarja, annak számára egy a szükséges dolog, hogy leváljon a világról."*

Írásom három részes:

1. Jézus Krisztus emberi személyes tettének elemzése, tulajdonságai
2. Válaszok az ateista mondatokra, idézetre
3. Jézus Krisztus isteni voltának „bizonyítása"

Lehet utána nekem levelet írni, vitatkozni – amit szeretek, okos emberekkel igazán jó dolog a vita –, szívesen állok elébe.

Pilinszky János: Apokrif (részlet)

…Ismeritek az évek vonulását,
az évekét a gyűrött földeken?
És értitek a mulandóság ráncát,
ismeritek törődött kézfejem?
És tudjátok nevét az árvaságnak?
…Szavaidat, az emberi beszédet
én nem beszélem. Élnek madarak,
kik szívszakadva menekülnek mostan
az ég alatt, a tüzes ég alatt.
Izzó mezőbe tűzdelt árva lécek,
és mozdulatlan égő ketrecek.
Nem értem én az emberi beszédet,
és nem beszélem a te nyelvedet.
Hazátlanabb az én szavam a szónál!
Nincs is szavam. Iszonyú terhe
omlik alá a levegőn,
hangokat ad egy torony teste.

Sehol se vagy. Mily üres a világ.
Egy kerti szék, egy kinn feledt nyugágy.
Éles kövek közt árnyékom csörömpöl.
Fáradt vagyok. Kimeredek a földből.
Látja Isten, hogy állok a napon.
Látja árnyam kövön és kerítésen.
Lélekzet nélkül látja állani
árnyékomat a levegőtlen présben.

1. Jézus Krisztus emberi személyes tetteinek elemzése, tulajdonságai

Jézus egyetlen rossz tulajdonsággal sem rendelkezett*, ami embereknél lehetetlen.

Nem lehet kérdés, hogy élt, erről megbízható írások, adatok vannak. Hogy pontosan mikor született, sokaknak még erősen kétséges. Egy darabig több variációt, mást hittek, most éppen ie. 7-re teszik. Egy biztos, hogy nem karácsonykor született, szerintünk késő tavasszal, iker csillagképben. Nagyon sokat nem tudunk róla, mert inkább a feltámadása körüli megdöbbenéskor pörgették vissza, ki is volt Ő. Amit bizonyosan tudhatunk, annak a forrásai: a Biblia, az őskeresztények tudása, az apokrif irodalom (és mi, amilyen elmélkedésben kapott tudással bírunk, de ezt most igyekszünk nem közölni.)

Mondhatnánk azt is róla: egy szent őrült, mazochista, mert semmi fizikai érdeke nem volt, hogy azt tegye, amit tett. Nem kapott senkitől sem fizetést, tehát érdek nem lehetett a dologban. Nagyon jól tudta, hogy az emberek a végére megölik.

Megszállott volt, vagy nem normális? Ez sem lehet, mert a legélesebb logikával dolgozott értünk.

Gyűjtött földi javakat? Nem, semmije sem volt; sem több ruhája, sem lakása, pénze, háza, sem járműve, sem ékszere, semmi...!* Mégsem volt homeless, hanem emelkedett emberként méltósággal, hatalommal tanított, gyógyított,

elkápráztatott mindenkit. Aki követni akarja, az tudja, neki mindig csak többje lehet, mint Jézus Krisztusnak volt. [1]

Volt beteg vagy depressziós Jézus? Nem volt egyik sem, habár a depresszióra köztünk minden oka meglehetett volna. Ő nem kenegette magát semmivel, nem kapkodta be a gyógyító szereket, Neki a lelke tökéletes harmóniában volt a testével, s tudta, hogy a testisége csak egy átmeneti állapot.*

Sajnálta önmagát? Soha nem volt tapasztalható, az viszont igen, hogy mindig maximálisan őszinte volt, és figyelembe vette az emberi szokásokat és felfogóképességet is.*

Leállt veszekedni bárkivel is? Nem. Földi dolgok nem érintették olyan értelemben, hogy bármiért is küzdött volna, pl. jobb helyzet magának stb. Igaz, keményen megmondta, amit akart, de legyőzni sohasem tudták. Az is igaz, hogy a kufárokat kihajtotta a templomból, de azt az Atya iránti buzgalomból tette.

Nem voltak Isten ügyén kívüli tervei, nem voltak vágyai, nem szomorkodott azon, amin mi, emberek szoktunk.* Pletykálkodás, irigykedés, rágalmazás el nem hagyta a száját, és gondolatában is mentes volt tőlük.

Soha nem panaszkodott, nem volt fáradt, nem reklamált a vállalt sorsa miatt.*

Nem volt szerelme, nője, gyereke, senkije.*(Akik ezt próbálják bemagyarázni az embereknek, hamis Jézus képet közölnek, hogy lehúzzák a normális, vágyaktól hemzsegő emberi szintre. Lehetetlen, mert nem tudta volna végigvinni azt, amit tett.)

Egy ízben kijelentette: azok a rokonai, akik az Atya akaratát cselekszik. Nem ragaszkodott földi lényhez, nem sírdogált, nem borult ki, ha valamit nem úgy tettek, ahogyan elvárható lett volna. Ő ismerte az embert, tudta, ki mit fog tenni. Nagyon is ismerte az embert.

Jézus Krisztus nem hajtott semmiféle pozícióra. Senkit nem ismert el maga fölött csakis az egy Istent.* Nem alkudott, nem hazudott, nem hamiskodott, de nagyon is átlátott az emberi piszkálódásokon. Emberfeletti türelme volt az emberekhez és szeretete elképesztő.

Gőg, alázatlanság, hiúság nyomokban sem volt benne.

Úgy vette a dolgokat, hogy tudta, mi fog történni – ennek ellenére –, mégis végigvitte a földi feladatát. Tudta, mikor meggyógyította a leprásokat, hogy csak egy jön vissza hálával, mégis meggyógyította őket. Tudta, hogy Péter háromszor is megtagadja, mégis megbocsátott neki és apostoli küldést kapott.

Jézus Krisztus a világtörténelem legnagyobb egyénisége volt (akkor is, ha nem nézem, hogy az Isten emberi formában élt köztünk). Ő tudta legjobban, milyen kiszolgáltatott lét a miénk, önmagunknak kiszolgáltatott.

Tisztában volt vele, ha nem tartja állandóan fenn a végtelen Fénnyel/Istennel a kapcsolatot, könnyen lefűződhet, és szimpla emberként hullik alá.*

Jézus pontosan tudta, amit *Eckhart* mester is felismert:

„És ha ez az ember valami magasrendű és nemes dolog felé fordul, akkor a lélek visszavonja mindazokat az erőket is, amelyeket az öt érzéknek kölcsönözött, s az ilyen embert azután eszeveszettnek és révetegnek tartják; mert egész lényét

[1] Egyszer Szolnok felé az autóút mellett láttam egy elég jó fotelt kitéve. Elképesztő volt, megdöbbentem, miért van ez ott? Megértettem, a mi éltünk ilyen. Felesleges, nagy, kihívó épületeket építeni, luxusban élni, egy pillanatig tart ez a földi lét. Végtelen innen és onnan, ez egy tiszavirág élet, szánalmas minden percét tárgyakkal berendezni. Inkább maradandó értékekre kell hajtani, de azok kizárólag lelki dolgok...

valami szellemi megismerést szolgáló képre irányítja, vagy valami kép nélkül való szellemi megismerésre: Ám tudnod kell, hogy Isten valamennyi szellemi embertől azt várja, hogy lelke minden erejével szeresse őt."

Rizmayer Péter

Gondolat a vallásszabadságról

Jelen rövid írásomban nem a törvényről, illetve az akörüli vitákról kívánok írni, hanem arról a felismerésről, ami az előadás során a vallásszabadságról keletkezett bennem. Pável Márta (az AQUILA vezetője) rendszeresen tart előadásokat. Az egyik ilyen alkalommal Prohászka Ottokár véleményéről, gondolatairól esett szó a 1879. évi XL. törvénycikk (a magyar büntető törvénykönyv a kihágásokról) III. fejezetének (a vallás és annak szabad gyakorlata elleni kihágások) kapcsán.

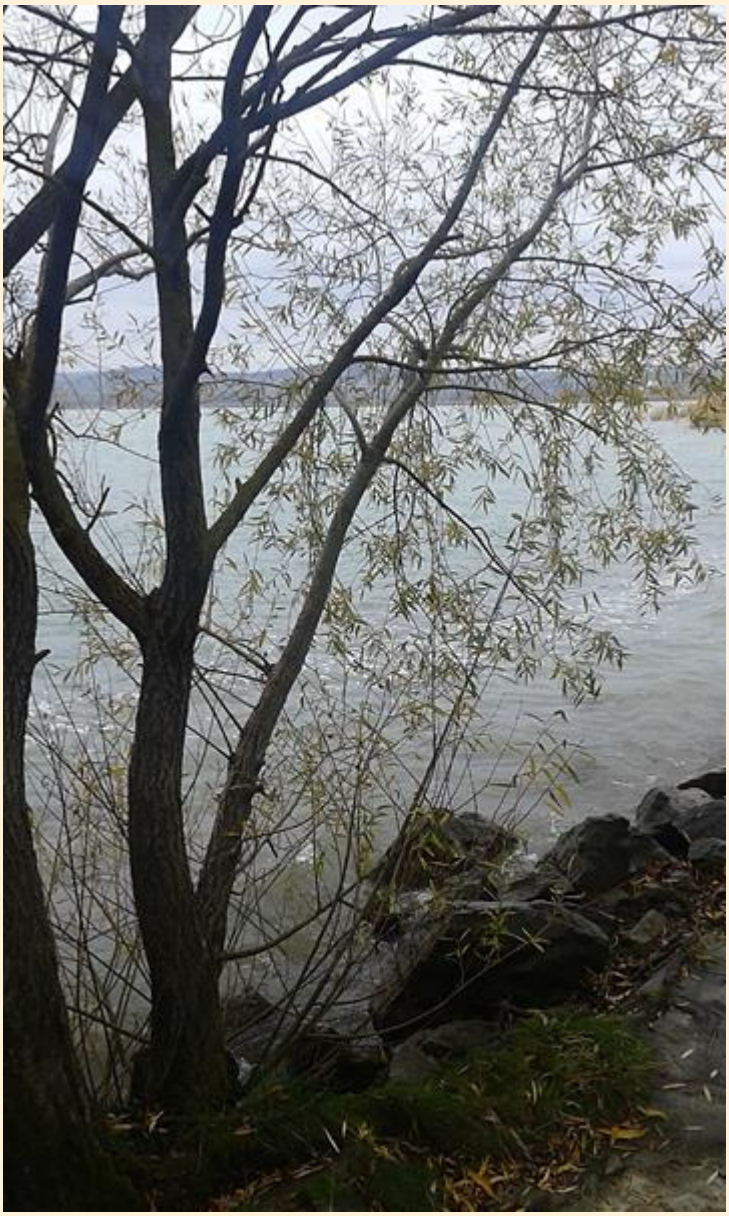

Prohászka írásában többek között az alábbiakat olvashatjuk: *A protestánsoknak engedni, s ezen engedmény által őket újabb engedmények kicsikarására felbátorítani: ez volt a katolikus államférfiak politikája. Már nem is élhetünk katolikus hitünk szerint! Mi lesz velünk? … Az alsó és felsőházban elnöki és miniszteri székekben ott ülnek sziklaszilárdan a protestáns egyházi fő- és algondnokok, felügyelők s az eklézsiák más hivatalnokai és oszlopférfiai. Ezek pressziója alól a katolikusok eddig nem tudtak emancipálódni. Liberáliskodás címén az egyházukkal harcban álló felekezetet szolgálják. Vajha a független katolikus férfiak szemei már egyszer megnyílnának s szívük egyet dobbanna Krisztusért és egyházáért!*

Ahogy hallgattam az előadást és benne ezeket a sorokat, magam előtt láttam a szent püspököt, aki vérző szívvel aggódik a nyájáért, és aki nagyon mélyen megérti, átéli a vallásszabadság problémáját. Fentiekből kiindulva a következő gondolatok fogalmazódtak meg bennem. A vallásszabadság elsősorban azt jelenti, hogy mindenki szabadon választhatja meg a saját vallását. Ha belegondolunk abba, hogy egy átlagember nem mélyül el a vallások ismeretében, a vallások különbségeiben, akkor fel kell

tennünk azt a kérdést, hogy mi alapján választ vallást? Anélkül, hogy a vallásszabadság ellen lennék, komolyan végiggondolva a kérdést, a vallásszabadság „árnyas oldala" nem az, hogy az embert lehetőség van az igazság útjáról eltéríteni és elcsábítani? Amikor a vallásszabadságot deklarálták, akkor vajon nem „dobták oda" az embert az eltévedés lehetőségének? Visszatérve Prohászkára, úgy éreztem, hogy Ő ezt a dilemmát élte át. Számára a Krisztus által alapított Katolikus Egyház volt az, ami az igazságot képviseli, és amely vallás megteremti a lehetőséget az embernek arra, hogy visszataláljon Istenhez. Minden olyan tett, ami a katolikus vallás befolyását, erejét csökkenti, azt jelenti, hogy egyre nagyobb lehetőség van arra, hogy az emberi lelkek más útra térjenek, elhagyják az igazságot és elveszítsék annak lehetőségét, hogy találkozzanak a valóságos Istennel.

A cikk gondolatát folytatja Pável Márta:

Reformációról szóló gondolataim…

Köszönöm R .Péternek a sorait. Arról viszont nem írt, amire most én ki fogok térni, hogy a mai társadalmunkban újabb súlyos vallási anomáliák vannak. (Magam, ha egy „reformációs" hívővel beszélgetek, előbb-utóbb ökölrázás van a részéről és bálványimádónak, ellenségnek nevez. Az nem ökumenizmus, hogy ők maradnak az, ami, mi meg adjunk fel mindent a békesség kedvérét. NEM! Persze ez engem rég nem érint, ez az ő bajuk.)

Nem vagyok ökumenikus, de kívánom, legyen mindenki igazán, szívből egymást szeretve Krisztuskövető, vagy bármelyik – kivéve azokat a mohamedánokat, akik gyilkolnak – keleti vallás követője, akik békések.

Nekem és sok katolikus kereszténynek úgy tűnik, hogy direkt összemossák a protestantizmussal a katolikus vallást. Erre sok jel van.

http://petersziklaja.ml/a-papa-es-luther-egy-elfogadhatatlan-ellentmondas/ *Egy valdens lelkész a RAI-nak adott interjújában ezt mondta: „A történelemben először vesz részt egy pápa*

nyilvánosan a reformációnak egy ünnepén, amelyet Rómában több mint négy évszázadon át eretnekként ítéltek el. A pápa részvétele Lundban mélyre nyúlóan megváltoztatja ezt a negatív ítéletet, és egy pozitív megítélést implikál: A reformáció a maga egészében jó volt."

Természetesen ez a pápa megítélésével összhangban lévő kijelentés (mást nem is tehetne…). Kérdezem, mi volt benne jó: Hogy az Isten felé menő hatalmas fáról mérgében valaki leszakított egy nagy ágat? Könyörgöm, nem elmenni, megosztani kell, hanem belül rendet tenni, harcolni a rendért, az igazságért. Pl. Teilhard d. C. is ment volna el, és alakított volna külön egyházat? Látszik rajtuk, a protestálókon, hogy nem igazán menő az elmenetel eredménye, mert ez a leszakított ág sem maradt egységes, hanem több száz apró ággá/ vallássá/ szektává forgácsolódik szét. Így kérdem: mi a jó benne? A szétosztottság? Az nagyon jó az ördögnek, de nem nekünk.

Az Egyházunk sajnos ebben a nagy jóságban nem tanult semmit, egyre fogy a katolikus, „hű de jó" ☹! Tevékenysége inkább ájtatos play back, mint valóságos. Az igazi hívek lelkéhez nagyon kevéssé ér el. Sajnos nem lehet kimutatni, hogy az egyházak áldatlan tevékenysége folytán mennyien jutnak a sötétségbe a haláluk után. Pedig ha nyilvánvalóvá lehetne, akkor nagyon sok papnak, lelkésznek nem lenne hivatala, mehetne kapálni, vagy amihez ért…! Így könnyen tehetnek azt, amit akarnak. Luthernek valóban sok mindenben igaza volt – ahogyan nekünk is –, de abban nem, ahogyan ezt megoldotta. Mi, az AQUILA soha nem fogjuk szétszakítani Jézus Krisztus egyházát, mert az egyház mi is vagyunk, és akinek ez nem tetszik, elmehet, de mi maradunk. Mi itt belül mondjuk a magunkét, a nép hitét nem romboljuk, habár építeni sem engedik, a bigottság, farizeusi lelkület dominánssága a többséget elbutította. Ne is próbálkozzanak velünk – bármennyire is szeretnék–, nem leszünk sem kisegyház, sem szekta vagy bármi is...! Mi VAGYUNK A Katolikusok, AKIK NEM ALKUSZNAK. S akinek ez nem tetszik, elmehet, mert mára, amit tesznek, abban úgy sem sok vonás maradt meg az eredeti őskeresztényi vallásból.

Ismétlem: mi nem fogunk sem elmenni, sem hallgatni, sem megalkudni! Nem tudom, illetve nagyon is jól tudom, hogy a Pápa úr felfogásához mit szólnának a nagy szentjeink, pl. Avilai Szt. Teréz, aki lelkileg szinte beteg volt a protestantizmus terjedésétől. Ez volt a jó, vagy a nagy szentünk – sokad magával – téved, vagy a pápa keveredett el valahol? Ne szórjunk homokot egymás szemébe. Nekünk magyaroknak is van egy nagyon nagy – szerintünk szent – emberünk: Prohászka Ottokár, ő üvöltött volna ezen szövegek hallatán. Mi nem váltottunk hitet, követeljük, hogy az egyház vezetői is maradjanak az ősi úton!

UO. *„A történelem ezzel szemben azt tanítja számunkra, hogy Luther egy lázadó szerzetes volt, aki az egyház hitét eltorzította és a szentségeket tagadta, és aki az egyház tekintélyét szét akarta rombolni. Az egyház a Trienti Zsinat dogmáival válaszolt neki, és a katolikus megújulás mozgalmával, az ellenreformációval, amelyről Róma nagy barokk templomai még ma is tanúskodnak. Luther és az egyház között egy árok húzódik, amelyet senki, még a pápa sem képes áthidalni."*

Tévedés, mi megosztani nem akarunk, de összemosni sem. Igaz, a katolikus papságnak, élén a pápával, meg kellene újulni, nagyon meg kellene, Istentől kapott „ötleteim" a könyvemben (Akinek füle van a hallásra…) vannak, hogyan kellene tenni. Ha nem teszik, és eddig sem tették, csak simogatták felülről a habokat, akkor pontosan ide jutunk, hogy az eredeti elveink, őskeresztényi hitünk elvész, egy langyos nulla lesz helyette, és még ötleteket adnak… Persze nem

nekünk, az AQUILA-nak.

Másik, ami romboló: ott van a jelenlegi pápa minimum kettős beszéde. Egyrészt http://www.magyarkurir.hu/ferenc-papa/ferenc-papa-uzenete-vandorlok-es-menekultek-2016-os-vilagnapjara' „A bibliai kinyilatkoztatás az idegenek befogadására bátorít, és bátorítását azzal támasztja alá, hogy a befogadással feltárul az Istenhez vezető kapu és a másik ember arcán felfedezhetjük Jézus Krisztus arcvonásait." Ez szép, megható, ájtatos szöveg, csakhogy Krisztus arca mögött nem az erőszakos hittérítés és létünk veszélyeztetése van. Innentől ez megtévesztő és életveszélyes, meggondolatlan szöveg.
Majd fél év múlva: http://www.magyarkurir.hu/hirek/ferenc-papa-sajtotajekoztatoja-repulouton-malmobol-romaba
Ebben a cikkben egy teljesen új szöveget hallhatunk Ferenc pápától „*Ez az első dolog. Második: különbséget kell tenni bevándorló és menekült között, ugye? A bevándorlót meghatározott szabályok szerint kell kezelni, mert bár jog a bevándorlás, de erősen szabályokkal körülvett jog. A menekült viszont háborús helyzetből jön, szorongatott helyzetből, éhség elől, szörnyűséges körülmények közül menekül, a menekültstátus nagyobb törődést, több munkát igényel.*" *És* „*Azt hiszem, elvi szinten nem zárhatjuk be szívünket egy menekült előtt, de a kormányon lévők megfontoltságára is szükség van: nagyon nyitottnak kell lenniük befogadásukra, de azzal is számolniuk kell, hogyan helyezzék el őket, mert egy menekültet nemcsak befogadni, hanem integrálni is kell. És ha egy országnak – mondjuk – húsz személy integrációjára van lehetősége, akkor ennyit vállaljon, ha egy másik országnak többre van lehetősége, akkor vállaljon többet.*" *(kiemelés tőlem)*
Kérdésem: szegény hívő hogy igazodjék el, persze ha még valakit érdekelnek ezek a mondatok. Engem nem lehet már megzavarni, sem a tanítványaimat, de mi van a többi emberrel? Kik is vagyunk mi? Akik őrizzük az identitásunkat, a katolikus keresztény hitünket, a kultúránkat, az akaratot, ami emberségünk nemesedésére szolgál? Vagy ide-oda dobált, lassan gyökértelenné, hitetlenné váló emberek, és mindenki azt tehet velünk, amit akar, hogy tömeggé legyünk? Ez lenne a cél? Nagyon remélem, nem.

A kép: Óriás magnoliák egy kék bársonyon (Martin Johnson Heade festménye a Washingtoni Nemzeti Galériában látható)

Méltóság
Kis Enikő

Az embernek alapvető joga van az emberi méltósághoz. Még a hazugnak és a gyilkosnak is. Még a liliomtiprónak is, még annak is, aki véglegesen tönkretette, nyomorba döntötte embertársa életét. Legalábbis ezt harsogja minden törvény, alkotmány, nemzetközi jog.
De mit nevezünk emberi méltóságnak? Azt, hogy megérdemli a tiszteletünket? Vagy talán, hogy méltányoljuk és tiszteletben tartjuk testi és lelki szükségleteit? Lehetséges, hogy aki törvénybe foglalta, már maga is védekező álláspontot mentette a menthetőt? Esetleg előfordulhat, hogy magának a kifejezésnek, fogalomnak a homálya vezet félreértéshez?
Valójában, ha mélyen magunkba nézünk: hiába mondja ki a törvény, hogy mindenkinek elszakíthatatlanul sajátja a személyes méltósága. Elképzelhetetlennek tűnik, hogy méltóságteljesnek véljem a buszmegállóban egymást nyaló-faló fiatalokat, a mindenkit becsapó piaci kofát, a saját piszkában fetrengő ittas embert a kocsma előtt vagy az össze-vissza hazudozó, korrupt politikust. Egyértelműen ezek az emberek maguk cselekednek saját emberi méltóságuk ellen. Az emberben fel sem merülne ilyenkor, hogy az illető méltó lenne a tiszteletre és a megbecsülésre. Az más, hogy saját méltósága tudatában valaki ilyen esetekben nem esik neki a másiknak pl. trágár szavakat használva vagy verekedve.
Talán inkább egy igen mélyről fakadó emberi értéket kellene méltóságnak nevezzünk, ami velejárója az Istentől távol járó léleknek, amelyben emlékszik alfájára és omegájára. Lelkünknek azt a mélységes sajátosságát, hogy szereti a szépet, az igazat, a gyöngédet, a törékenyt, a mélységet, a Szentet. Igen, azt a nagybetűs szentet, amelyet minden eszközzel igyekszik napjaink liberalizmusa sárba tiporni és profanizálni. Még magának az emberi léleknek az elsekélyesítésével is. Legyen eszköze a szentbeszéd hitetlensége, a plakátok, reklámok, filmek sokasága – vagy maga a jogtár, amely már annyira félti mindenki jogát, hogy a leglényegesebbtől foszt meg, amire lelkünk éhezik: az emelkedettől, a Szenttől.

Pável Márta, kat. hittanár

Lelki rovat

Isten sohasem téved

Egyszer történt egy hajótörés, amit csak egy ember élt túl. Őt a víz egy lakatlan sziget partjára vetette. Azon imádkozott nap mint nap, hogy jöjjön és mentse meg valaki. Mindennap kémlelte a horizontot, hátha meglát egy hajót, ami megmentheti, de hiába. Végül, beletörődve sorsába, épített magának egy kis kunyhót a szigeten.
Aztán egy napon, amikor elment halászni, hogy legyen aznapra is mit ennie, szörnyű dologra ért vissza. Az egész kunyhó lángokban állt! Teljesen elégett, úgy, hogy csak hamu maradt belőle. A hajótörött teljesen elkeseredett. Nemcsak hogy hajótörést szenvedett, de mire beletörődött sorsába és épített magának egy kis zárt menedéket, az is oda lett.

"Hogy tehetted ezt velem Istenem? Mivel érdemeltem ki ezt a rosszat? Pedig már kezdtem megbarátkozni az egyedüllét gondolatával, és olyan jól éreztem magam ebben a kis kunyhóban, miért kellett ezt is elvenned tőlem?" – kiáltott Istenhez.
Másnap kora reggel, amikor kisírt szemét kinyitotta, arra ébredt, hogy kiköt egy hajó. Nem hitt a szemének! Amikor felszállt a hajóra megkérdezte a kapitányt, hogy honnan tudták, hogy ő ott van.
"Abból a nagy füstből, amit csináltál. Abból láttuk, hogy van itt valaki a lakatlan szigeten." – felelte a kapitány.
Az ember életében vannak olyan időszakok, amikor mindent elveszettnek érez, mert annyi rossz dolog történik vele. De az életnek minden negatív történésre van egy pozitív válasza!
(ismeretlen szerző)

Paulo Coelho szerint a világ

Képzeld magad mindig a másik helyébe. Ha szűkösen érzed magad a bőrében, valószínűleg neki is szűk. A legboldogabb embereknek nem szükségszerűen van mindenből a legjobb: csak mindenből a legjobbat hozzák ki, amivel életük során találkoznak.

Évek kellenek a bizalom kiépítéséhez, de elég néhány másodperc a lerombolásához.

Vagy Te tartod ellenőrzés alatt a tetteidet, vagy azok fognak Téged.

A türelem rengeteg gyakorlást igényel.

Vannak emberek, akik szeretnek bennünket, de egyszerűen nem tudják, hogyan mutassák ki.

Olykor az, akire azt hinnéd, hogy megadja neked a kegyelemdöfést, ha már a földön fekszel, egyike azon keveseknek, akik segíteni fognak neked felállni.

Csak azért, mert valaki nem úgy szeret téged, ahogyan te szeretnéd, ez nem azt jelenti, hogy nem szeret téged teljes szívével.

Sosem szabad azt mondani egy kisgyermeknek, hogy az álmok balgaságok: tragédia lenne, ha ezt elhinné.

Henri BERGSON: A nevetés Gondolat K., Bp. 1986
… Az ember nem élvezné a komikumot, ha elszigetelve érezné magát. Úgy látszik, a nevetésnek visszhangra van szüksége. Figyeljük meg jól a nevetést: nem valami tiszta, befejezett, artikulált hang; inkább olyasmi, ami állandóan visszaverődve egyre folytatódni akar; ami robbanással kezdődik, hogy aztán dobpergés szerűen folytatódjék, akárcsak az égzengés a hegyekben…. Nevetésünk mindig egy csoport nevetése. Mindnyájunkkal megesett, hogy vasúti kocsiban vagy közös szállodai asztalnál ülve történeteket hallgattunk, amelyeket utasok meséltek egymásnak, s amelyek nyilván mulatságosak voltak, hiszen jóízűen nevettek rajtuk. Mi is nevettünk volna, ha ugyanahhoz a társasághoz

tartozunk. De mivel idegenek voltunk, semmi kedvünk nem volt nevetni. Egy ember, akitől megkérdezték, miért nem sir a szentbeszéd hallatán, amikor pedig mindenki a könnyeit hullatja, azt felelte: „Nem ehhez a plébániához tartozom." Amit ez az ember a könnyekről gondolt, sokkal jobban illenék a nevetésre. Bármilyen közvetlennek véljük is, a nevetésben mindig ott bujkál valami egyezség, szinte azt mondhatnám: cinkosság más, valóságos vagy képzeletbeli nevetőkkel. Hányszor megállapították már, hogy a nézők annál jobban nevetnek a színházban, minél több ember ül a teremben.

Riport? **Nem, ez valóság, velem történt meg.**
Budapest, 2016.10.31. reggel 7 és 8 között.
Békésen tolom be a bevásárlókocsit, ami a kapunál csipog, villog. Kívül állt a 'segíthetek' feliratú akárminél egy copfos férfi… Kérdezem tőle: ez miért villog. Közli: „Biztosan betoltam valamit, amit előtte elfelejtettem kifizetni." Teljesen elképedtem, katolikus hittanár és az AQP elnöke vagyok, emberek sokasága jár 30 éve hozzám, hogy előadásaimat hallgassák, ez az ember meg itt közvetetten letolvajoz?!
Kitoltam a kocsit, a kezében hagytam, ő kapirgálni kezdett rajta valami ráragadt vonalkódot, de nem kért bocsánatot a rágalmazásért. Kivettem egy másik kocsit, az nem csipogott. Bementem, de egész idő alatt annyira fájt ez a viselkedés, ez a minősíthetetlen minősítése a vevőnek, hogy kifelé odamentem az ügyfélszolgálatoshoz. Elmondtam az estet, aki közölte „az az ember a biztonságiak vezetője, s HA mondott ilyet…" Mi az, hogy HA – szólam közbe –, én nem hazudok. Erre ő: nem mondta, hogy hazudok…, de közbeszólt a mögöttem lévő férfi, hogy menjek el, mert neki dolga van. Elmentem és közöltem, írni fogok, nem hagyom annyiban.
Ez a becsületemet ért sértés! Itt tartunk, az Auchanban mindenki tolvaj? Hogy lehet így egy átlagosan öltözött nyugdíjas emberrel beszélni, de bárkivel hogy lehet? Hová jutottunk? Ez szolgáltatás? És még az ügyfélszolgálatos termetesebb hölgy közölte: őket nem érdekli ki kicsoda, de hogy aki velem szemtelenkedett, az a vezető, az bizony érdekli. Nagyon jó, pont neki kellene jó példát mutatni! Bocsánatkérés, megkövetésem nem hangzott el. A többi ember nevében is követelem a tisztességes hozzáállást, hangot és stílust. Ilyenek pedig ne legyenek vevő közelében se mint beosztott, se mint vezető.

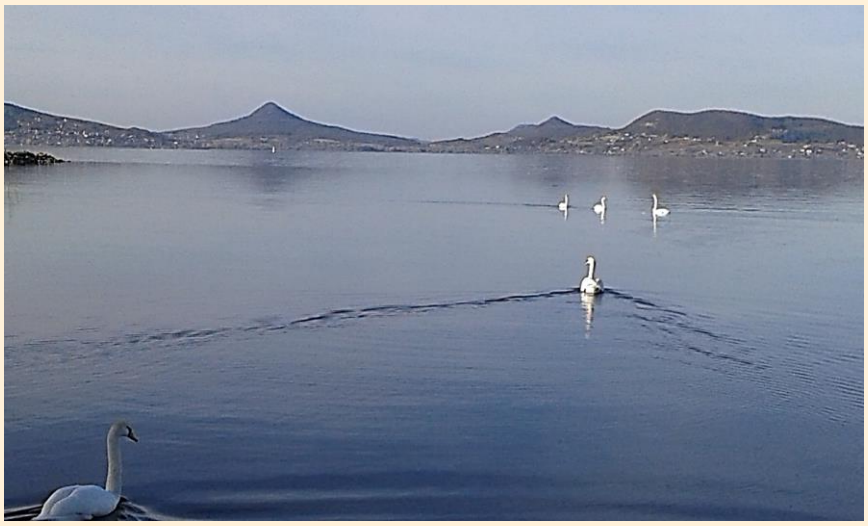

Vargáné Pável Márta

Kis kertészkedés

- Gondolom általában tudják, hogy az elszáradt paradicsomot nem igazán jó komposztálni, mert magával viszi a fertőzéseket is, legalább is az öregek nekem így mondták.
- Ha van fügéjük, azt még be lehetne főzni. Megjegyzem nekem íztelen csak úgy magában, de ha kap egy kis citromot héjastól, meg egy birsalmát akkor sokkal ízletesebb lesz. Ki kell, próbálni.
- Temető: Ha olyan távoli rokoni sírunk van, ahova nem sűrűn jutunk el, akkor jó megoldás, hogy egy kéknefelejcs kis gyökeres növényt is ültetünk. Hálás növény, tavasszal sokáig virágzik és elég nagy levelei szépen zöldellnek egész nyáron. Nem kényes, nem drága és így nem fogják ellopni sem.

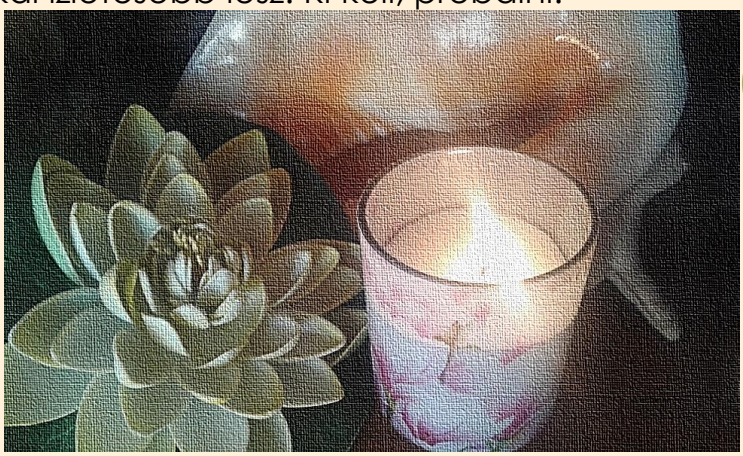

AQP humor

Hátha valaki nem ismeri ☺

- Egy kutya gondolatai:

- Itt lakom ezzel az emberrel, aki etet engem, meleg szállást biztosít, simogat és szeret engem. Ezek szerint ő az Isten!

Egy macska gondolatai:

- Itt lakom ezzel az emberrel. Etet engem, simogat, takarít, szállást biztosít. Ezek szerint én vagyok az Isten!

- A székely meg a fia az érett gyümölcsöket szedik össze a kertben. A fiú megkérdezi: Mi lesz ebből a sok gyümölcsből, édesapám? Hát, ha anyád meggyógyul lekvár, ha nem, akkor pálinka.

- Két nő beszélget október 31-én:
  - Képzeld,összefutottam az utcán férjeddel. Nem is tudtam, hogy őt is megszállta a Halloween-őrület. A frászt hozta rám a bemázolt arcával és ruhájával!
  - Teljesen félreérted a helyzetet. A férjem nem rabja ennek a szokásnak. Csak nem sokkal a ti találkozásotok előtt a sufniban kente le a polcot, amikor ráborult a festékes vödör.

- Az egyetlen baj a semmittevéssel, hogy sohasem tudod, mikor végeztél.

- A VILÁG LEGRÖVIDEBB MŰVEI (LEGÚJABB SIKERKÖNYVEK):

  - IMF: Erőfeszítésünk a szegénység ellen

- Angela Merkel: A Willkommenskultur népszerűsége
- Charlie Hebdo: Hogyan tartsuk tiszteletben mások érzékenységét?
- Amerikai nagykövetek: Diplomáciai etikett
- ENSZ: Mit tettünk a magyarokért 1956-ban?
- Bevándorláspárti jogvédő szervezetek: Az emberi jogok kiegyensúlyozott, elfogulatlan, és önérdek nélküli képviselete

Beküldte: P. András

Hirdetményünk, felhívásunk

Kérünk minden intelligens, nyitott embert, aki hazája érdekeit nézi, csatlakozzon tagnak az AQUILA Párthoz!

Az AQP-nál közgyűlési határozat alapján a belső keménység és tisztaság védelme miatt egy évig csak próbaidős önkéntes lehet mindenki. Habár nálunk amúgy is mindenki önkéntes, pénz hiányában senkinek sem tudnánk egyébként sem fizetni. Kérjük, ha érez magában erőt ehhez az intelligenciát, becsületet és kitartást kívánó munkához, jelentkezzen tagjelöltnek. Az alapszabályunkat a honlapunkon megtalálja.
Várjuk a kedves párttársakat.

Üdvözlettel: Varga Péterné Márta elnök

Az **AQUILA Párt** 14.981-es számon 2013 márciusában jogerősen bejegyzett párt. Az AQP a kiábrándultaknak, igazmondásra és élhető Magyarországra vágyóknak a pártja, és nem szokványos pártként „pártoskodunk"! Elmondhatjuk, mi Isten akaratából az emberekért vagyunk. *Kérjük, tekintsék meg a honlapunkat* – a **részletes pártprogramunk is ott** olvasható:
www.aquilapart.hu
Itt minden információt megtalálhat rólunk.

Impresszum:
Kiadó: AQUILA Párt, 1222 Budapest, Zakariás József u. 3.
Honlap: www.aquilapart.hu
E-mail: aquilapart@aqp.hu
Telefon: +36 20 – 327-47-93
Főszerkesztő/kiadó: Varga Péterné, AQP elnöke
Főszerkesztő helyettes: Szeibert Márton
Szerkesztők: Oroszi-Kuzmich Kinga, Márkus Edit
Lektorok: Varga Péterné, Szeibert Márton, Márkus Edit, Mészáros Gabriella, Marton Janka, Marton Krisztián, Oroszi-Kuzmich Kinga
Képi anyag szerkesztése: Horváth Olivér

Az AQUILA Párt fogadó órái: szerda este 5-9-ig, péntek este 5-10-ig.
Telefonon bejelentkezve soron kívül is fogadjuk.
Tanulni vágyókat szeretettel várunk, tevékenységünk rendületlen.